

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 62 PŽ-1664/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja i Lidije Tomljenović, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA, OIB 56668956985, Zagreb, Berislavićeva 9, kojeg zastupa punomoćnik Pavle Fellner, odvjetnik u Zagrebu, Jurišićeva 1a, protiv tuženika RESORT DUGA UVALA d.o.o., OIB 97715573815, Krnica, Duga Uvala 1, zbog povrede autorskog prava i radi isplate iznosa od 5.438,42 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-641/2018-13 od 26. travnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-641/2018-13 od 26. travnja 2019.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Rijeci je presudom poslovni broj P-641/2018-13 od 26. travnja 2019. tuženiku u točki I. izreke zabranio tuženiku da u svojim ugostiteljskim objektima – Resortu „Duga Uvala“, Duga uvala bb, Krnica, Grillu Resorta „Duga Uvala“ „Rustika“, Duga uvala bb, Krnica, beach baru Resorta Duga uvala „Punta“, Duga uvala bb, Krnica i recepciji Resorta „Duga uvala“, Duga uvala bb, Krnica, priopćava javnosti autorska glazbena djela hrvatskih i stranih autora, snimke izvedbi umjetnika izvođača i snimke sadržane na fonogramima za koje ne posjeduje odobrenje udruge nositelja prava iz čl. 157. Zakona o autorskom i srodnim pravima, u točki II. izreke mu je naložio platiti tužitelju iznos od 5.438,42 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama po propisanoj stopi na pobliže određene iznose glavnice, koji dospijevaju tijekom lipnja, srpnja i kolovoza 2017., te mu je naložio naknaditi tužitelju u roku od osam dana parnični trošak u iznosu od 3.681,25 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje po propisanoj stopi teku od 26. travnja 2019. kao dana donošenja presude do isplate.

2. Tako je odlučio prvostupanjski sud jer je nakon provedenog postupka utvrdio da je tuženik javno priopćavao autorska glazbena djela, snimljene izvedbe umjetnika izvođača i fonograme (dalje: predmeti zaštite) u navedenim ugostiteljskim

objektima, bez prethodnog pribavljanja odobrenja za korištenje predmeta zaštite od tužitelja, kao i bez plaćanja naknade za korištenje predmeta zaštite. Tuženikove prigovore istaknute u odgovoru na tužbu, u kojima navodi da nije zaprimio obračune za period od lipnja do rujna 2017., te da su računi priloženi uz tužbu izdani naknadno (što je vidljivo iz činjenice da glase na sjedište tuženika koje se mijenjalo tek u prosincu 2017.), prvostupanjski sud je otklonio kao irelevantne uz obrazloženje da utužena potraživanja proizlaze iz zakonskih odredaba i nastaju samom činjenicom korištenja, pa je nebitno kad su obračuni izdani, a činjenica javnog korištenja glazbe nije ni sporna, jer proizlazi iz zapisnika o kontroli za sve predmetne ugostiteljske objekte (list 13., 21., 29. i 37. spisa), koje tuženik nije osporio, a dodatno navodi i da iz prijave stalnog korištenja, koju je podnio sam tuženik 30. kolovoza 2017. (list 22-23 spisa), proizlazi da je tuženik vlasnik predmetnih objekata, te da u njima posluje sezonski od početka lipnja do kraja rujna. Činjenicu promjena tvrtke i sjedišta tuženika prvostupanjski sud je ocijenio irelevantnima, jer se nesporno radi o istoj pravnoj osobi.

3. Tuženik je protiv navedene odluke pravovremeno podnio žalbu pobijajući je u cijelosti iz svih žalbenih razloga, a osobito zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi da mu tužitelj nije nikada ispostavio račun za usluge, pa da stoga nije mogao ni izvršiti plaćanje. Ponavlja, kao i u tijeku prvostupanjskog postupka, da sama činjenica da su obračuni, priloženi uz tužbu, izdani na novu tvrtku tuženika (promijenjenu tek u prosincu 2017.) i na novo sjedište tuženika (promijenjeno tek u lipnju 2018.) dokazuje da računi nisu bili ni izrađeni, ni dostavljeni tuženiku odmah po kontroli od strane tužitelja. Predlaže preinačiti ili ukinuti pobijanu odluku.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Nakon što je ispitao pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana.

7. Predmet spora je plaćanje naknade zbog neovlaštenog korištenja autorskih prava autora, umjetnika, izvođača i proizvođača fonograma od strane tuženika u njegovim ugostiteljskim objektima – Resortu „Duga Uvala“, Duga uvala bb, Krnica, Grillu Resorta „Duga Uvala“ „Rustika“, Duga uvala bb, Krnica, beach baru Resorta Duga uvala „Punta“, Duga uvala bb, Krnica i recepciji Resorta „Duga uvala“, Duga uvala bb, Krnica, i to za razdoblje od 1. lipnja 2017. do 31. kolovoza 2017., s time da su dospjeća svakog mjesečnog iznosa prvog dana idućeg kalendarskog mjeseca.

8. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude, kao ni u pobijanoj presudi, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

9. Napominje se tuženiku da, s obzirom na nesporno nepostojanje ugovora s tužiteljem u odnosu na utuženo razdoblje, u slučaju neovlaštenog korištenja glazbe obveza plaćanja naknade, koja je u tom slučaju viša od one koja bi proizlazila iz ugovora, nastaje na temelju zakona, samom činjenicom javnog korištenja autorskih glazbenih djela i predmeta zaštite srodnih prava (čl. 13. st. 3. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima).

10. To znači da tuženik zbog neovlaštenog korištenja glazbe treba platiti određene iznose, jer ako naknada za javno korištenje glazbenih djela nije utvrđena ugovorom između udruge za kolektivno ostvarivanje prava autora i korisnika predmeta zaštite, naknada se plaća prema cjeniku udruge za kolektivno ostvarivanje prava (čl. 162. st. 2. ZAPSP-a), a ako se poziva na to da su postojale činjenice koje bi isključivale obvezu plaćanja (primjerice zato što je koristio isključivo glazbu autora koji su izvan sustava kolektivne zaštite, ili zato što je uklonio uređaje iz svoga objekta, ili zato što je glazbu koristio samo u pojedinim mjesecima), tada je te činjenice bio dužan dokazati, ali i na njih ukazati tužitelju obaviješću na način kakav je propisan odredbama čl. 160. ZAPSP-a. Kako tuženik u tijeku prvostupanjskog postupka to nije ni tvrdio, ni dokazivao, nego je samo polazio od toga da mu obračuni nisu dostavljeni, te da stoga nije znao koliko točno mora platiti, tužnikovim tvrdnjama nije dovedeno u pitanje pravilnost načina utvrđenja činjeničnog stanja. Prvostupanjski sud je pravilno konstatirao da navođenje novije tvrtke i nove adrese u obračunima nije relevantno jer time nije doveden u pitanje identitet tuženika, a ovaj sud dodaje da je, u slučaju naknadnog izdavanja obračuna za potrebe parničnog postupka, moguće da obračun glasi na tvrtku i sjedište tuženika u trenutku kad se obračun izdaje. Eventualan propust tužitelja da izda račune može rezultirati prekršajnom kaznom za tužitelja u postupku nadležnog tijela zbog kršenja poreznih propisa, no to tuženika ne oslobađa njegove obveze prema tužitelju koja je nastala na temelju samog zakona, samom činjenicom neovlaštenog korištenja koja nije ni sporna.

11. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbe materijalnog prava.

12. Budući da je u tijeku prvostupanjskog postupka pravilno utvrđeno da je tuženik u svojim poslovnim prostorima, omogućivši svojim gostima kao pripadnicima javnosti pristup uređajima s kojih postoji pristup programima s autorskim glazbenim djelima koja su u sustavu kolektivne zaštite, iskorištavao autorska glazbena djela u spornom razdoblju bez tužiteljevog odobrenja, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbe čl. 179. u vezi s odredbama čl. 162. ZAPSP-a kada je tuženika obvezao na isplatu naknade zbog neovlaštenog korištenja predmeta zaštite.

13. Visina naknade je, u skladu s odredbom čl. 162. st. 2. ZAPSP-a, određena pravilnom primjenom kriterija za plaćanje naknade za javno korištenje predmeta zaštite utvrđenih Pravilnikom o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti

glazbenih djela te naknadama za korištenje glazbenih izvedbenih materijala („Narodne novine“ broj: 80/92, 72/93, 29/95, 50/95, 1/97 i 75/97) i Pravilnikom o izmjenama i dopunama tog Pravilnika od 10. listopada 2006., Pravilnikom o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača („Narodne novine“ broj 1/97) i Pravilnikom o izmjenama i dopunama tog Pravilnika od 9. studenoga 2006., te Pravilnikom o naknadama za iskorištavanje fonograma („Narodne novine“ broj 116/00) i Pravilnikom o izmjenama i dopunama tog Pravilnika od 31. listopada 2006. te je u konkretnom slučaju pravilno tužitelj obračunao naknadu, iz čega proizlaze utuženi iznosi u predmetnom postupku.

14. S obzirom na to da tuženik nije ispunio svoju novčanu obvezu po dospijeću, osim glavnice je dužan platiti i zatezne kamate u skladu s odredbom čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08), uzimajući u obzir da se u konkretnom slučaju ne radi o odnosu iz trgovačkog ugovora, kao ni o odnosu iz ugovora između trgovca i osobe javnog prava (čl. 29. st. 2. ZOO-a).

15. Budući da tuženik nije dokazao da je naknadno uskladio svoje postupanje sa zakonskom obvezom ishođenja odobrenja za javno korištenje autorskih glazbenih djela i predmeta srodnih prava od tužitelja, prvostupanjski sud je pravilno i zakonito postupio kada je tuženiku zabranio daljnju povredu autorskog i srodnih prava u skladu s čl. 177. ZAPSP-a.

16. Ispitujući dosuđeni trošak po službenoj dužnosti ovaj sud utvrđuje kako je prvostupanjski sud pravilno dosudio troškove postupka.

17. Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu kao u izreci.

Zagreb, 15. travnja 2021.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: eb2f9-cee50

Kontrolni broj: 05a5e-9ab1c-f54da

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.